

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
DMPiA – 140-43(1)/07

Warszawa, 28 marca 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję **stanowisko Rady Ministrów** w sprawie poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1293).

Jednocześnie informuję, że do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych upoważniony został Minister Pracy i Polityki Społecznej.

(-) Jarosław Kaczyński

Stanowisko Rządu

wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1293)

Po wprowadzeniu reformy ustrojowej w Rzeczypospolitej Polskiej w 1999r. zadania realizowane w powiecie oraz w województwie w zakresie przeciwdziałania bezrobociu oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy stały się zadaniami własnymi odpowiednio samorządu powiatowego i wojewódzkiego.

Należy jednakże zauważyć, iż po analizie funkcjonowania w/w przepisów oraz uwzględniając te same przesłanki, które były podstawą przygotowania poselskiego projektu nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - rząd przygotował projekt nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawierający między innymi:

- a) propozycję przedłużenia okresu obowiązywania dofinansowania ze środków Funduszu Pracy samorządu powiatu do roku 2009 na analogicznych zasadach jakie obowiązują obecnie,
- b) zmianę zasad powoływania i odwoływania dyrektorów powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy,
- c) likwidację dodatków do wynagrodzenia dla pracowników powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz pracowników Ochotniczych Hufców Pracy.

Rozwiązania te były przedmiotem konsultacji i uzyskały pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Rada Ministrów stwierdza, iż:

1. Wprowadzenie bezterminowego finansowania kosztów zatrudnienia pracowników powiatowego urzędu pracy przy jednoczesnej zmianie podstawy naliczania 7% kwoty środków Funduszu Pracy przekazywanej starostom (art. 1 pkt 1 projektu w zakresie art. 9 ust. 2a zmienianej ustawy) spowoduje skutek finansowy dla Funduszu Pracy.

Koszty zatrudnienia pracowników powiatowych urzędów pracy obciążające Fundusz Pracy, ustalone wg. obowiązujących zasad w 2006 r., wyniosły 86.470 tys. zł. Przyjmując propozycję zawartą w poselskim projekcie szacuje się, iż koszty te wyniosłyby w roku 2006 146,3 mln zł. Relacja tych kwot wskazuje na wzrost obciążenia z tego tytułu Funduszu Pracy o 69%.

W planie Funduszu Pracy na 2007 r. przewiduje się na ten cel wydatkować kwotę 86.460 tys. zł. Wstępny projekt planu Funduszu Pracy uwzględniający zgodnie z projektem przedłożenia rządowego czasowe przesunięcie możliwości finansowania wynagrodzeń pracowników powiatowych urzędów pracy na lata 2008 i 2009 przewiduje odpowiednio kwoty 110.000 tys. zł. i 140.000 tys. zł. (7 % od podstawowej wartości kwoty algorytmu z roku poprzedniego).

Szacunki oparto na niezmienionej składce na Fundusz Pracy wynoszącej 2,45 % podstawy wymiaru.

Należy również zauważyć, iż przewiduje się na rok 2008 i następne lata wzrost wydatków Funduszu Pracy na finansowanie tzw. aktywnych form łagodzenia skutków bezrobocia (+500 mln. zł. w 2008 r. oraz + 1,5 mld. zł w 2009r. w stosunku do 2008r.) - zatem podstawa naliczania 7% będzie również wzrastać. Prezentowany wzrost wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu wynika ze wstępnych założeń Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

2. Wprowadzenie bezskuteczności odwołania dyrektora powiatowego urzędu pracy – w przypadku niezyskania zgody powiatowej rady zatrudnienia oraz wprowadzenie dodatkowego warunku dla osób zajmujących stanowiska dyrektorów powiatowego urzędu pracy (art. 1 pkt 2 projektu w zakresie art. 9 ust. 5 zmienianej ustawy)- ze względów techniki legislacyjnej jest niewłaściwe.

Skoro w ustawie określono wymagania jakie musi spełniać kandydat na dyrektora powiatowego urzędu pracy – zbędnym jest wprowadzanie dodatkowego zapisu, iż dyrektorem powiatowego urzędu pracy może być tylko osoba spełniająca warunki określone w ustawie.

Niezależnie od powyższego – w przedłożeniu rządowym nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zostały wprowadzone zmiany dotyczące powołania dyrektora w sposób zapewniający zgodność z przepisami ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych - art. 3 ust. 4 (tekst jedn. Dz.U. z 2001r., Nr 142, poz. 1593 z późn. zm.).

3. Wprowadzenie limitu członków wojewódzkich i powiatowych rad zatrudnienia (art. 1 pkt 3 projektu w zakresie art. 23 ust. 2 i 3 zmienianej ustawy) spowoduje problem określenia składu rady zatrudnienia w przypadku zmiany ilości reprezentatywnych organizacji pracodawców lub związków zawodowych. Obecnie obowiązujące rozwiązanie wydaje się bardziej elastyczne i pozwala organom zatrudnienia na konstruowanie rad zatrudnienia zapewniających pełną reprezentatywność lokalnych partnerów rynku pracy.

4. Otwarcie katalogu osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy (art. 1 pkt 5 projektu w zakresie art. 49 zmienianej ustawy) powoduje zmianę podstawowego założenia ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, iż:

- wszystkim zarejestrowanym bezrobotnym przysługują wszystkie usługi rynku pracy określone w art. 35 ustawy – (tj. pośrednictwo, poradnictwo, szkolenia, EURES, pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy),
- w stosunku do osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy można zastosować instrumenty rynku pracy (tj. prace interwencyjne, staże, przygotowanie zawodowe w miejscu pracy).

Ustawodawca zdecydował, którzy bezrobotni są osobami będącymi w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Konsekwencją w/w założenia jest adresowanie instrumentów rynku pracy do niektórych grup osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy – np. staże dla bezrobotnych do 25 roku życia, roboty publiczne dla osób długotrwale bezrobotnych lub powyżej 50 roku życia lub samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko.

Przyjęcie proponowanej zmiany będzie oznaczało dowolność określania przez starostę występowania przesłanki „szczególnej sytuacji na rynku pracy” oraz uczyni bezprzedmiotowym przyporządkowanie instrumentów rynku pracy do określonych grup bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy.

5. Zmiany charakteru opinii organizacji delegującej swojego przedstawiciela do rady zatrudnienia w przypadku odwołania członka rady zatrudnienia z inicjatywy ministra, marszałka lub starosty (art. 1 pkt 4 projektu w zakresie art. 23 ust. 5 pkt 2 zmienianej ustawy) spowodują dla organu zatrudnienia brak możliwości swobodnego określania imiennego składu rady zatrudnienia w granicach wskazań organizacji delegującej.

6. Wprowadzenie, w miejsce obligatoryjnej, fakultatywnej możliwości przyznawania dodatku do wynagrodzenia finansowanego ze środków Funduszu Pracy pracownikom powiatowych

i wojewódzkich urzędów pracy oraz OHP (art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 100 ust. 1 i 2 zmienianej ustawy) jest sprzeczne z postulowaną przez samorządy likwidacją dodatku do wynagrodzeń, finansowanego z Funduszu Pracy, dla pracowników urzędów pracy i OHP. Należy dodać, że postulat ten został uwzględniony w rządowym projekcie nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

7. Wprowadzenie odmiennych zasad ustalania limitów środków Funduszu Pracy na finansowanie aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych (art. 1 pkt 7 i 8 projektu w zakresie art. 109 ust. 8 i ust. 3a zmienianej ustawy) oznacza likwidację podziału środków Funduszu Pracy ze szczebla województwa. Rozwiązanie to w praktyce wyklucza samorząd województwa z realizacji regionalnych polityk rynku pracy z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).

Należy również dodać, iż obowiązująca ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nakłada także na samorząd województwa obowiązek corocznego określania regionalnych planów na rzecz zatrudnienia, w ramach których zawarte są przedsięwzięcia finansowane z EFS.

Przyjęcie tej zmiany zagrozi pełnemu i efektywnemu wykorzystaniu środków EFS w Polsce. Powiatowe urzędy pracy są jednym z głównych beneficjentów Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (PO KL). Obecny system zarządzania programem operacyjnym nie przewiduje instrumentów monitorowania projektów realizowanych w powiatowych urzędach pracy. Wysokość środków EFS na PO KL w okresie 2007-2013 (niemal 10 mld EUR) oraz wielość beneficjentów realizujących projekty PO KL powoduje, iż zarządzanie projektami powiatowych urzędów pracy na poziomie centralnym jest niemożliwe.

8. Zmiana zasady obliczania maksymalnej kwoty z Funduszu Pracy na szkolenia pracowników powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy, urzędów wojewody oraz OHP (art. 1 pkt 9 projektu w zakresie art. 109a zmienianej ustawy) spowoduje ponad czterokrotne (tj. do kwoty 73,9 mln. zł) zwiększenie kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie szkoleń kadr publicznych służb zatrudnienia i OHP w stosunku do poniesionych w 2006 r.

W 2006r. na szkolenia finansowane z Funduszu Pracy wydatkowano kwotę 18,1 mln. zł dla 42,7 tys. osób (średnio 423,9 zł na osobę) przy około 23.700 osób zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia i OHP przy realizacji zadań wynikających z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Koszty szkolenia według propozycji poselskiego projektu ustawy wyliczone zostały przy założeniu: -wysokość minimalnego wynagrodzenie za pracę pracowników- 936 zł.,

- liczba pracowników zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia i OHP przy realizacji zadań wynikających z ustawy - 23.700 osób.

Zgodnie z poselskim projektem kwota środków na osobę zatrudnioną wzrasta z 763,7 zł w roku do 3.120 zł.

Należy zauważyć ponadto, iż Fundusz Pracy nie jest jedynym źródłem finansowania kosztów szkoleń dla pracowników. Szkolenia takie mogą być finansowane również ze środków własnych pracodawcy. Dodatkowo dla pracowników urzędów pracy są organizowane szkolenia w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich (SPO RZL) i PO KL finansowane ze środków EFS.

Konkluzja:

Reasumując,

Doceniając inicjatywę w poszukiwaniu jak najlepszych rozwiązań legislacyjnych mających na celu, jak podano w uzasadnieniu do projektu ustawy :

- stworzenie warunków skutecznej absorpcji środków Europejskiego Funduszu Społecznego,
- zwiększenie skuteczności i efektywności działania publicznych służb zatrudnienia,
- pozyskiwania i utrzymywania najlepszych kadr,
- wzmocnienie roli Krajowego i lokalnych Planów Działania na Rzecz Zatrudnienia oraz ograniczanie działań biurokratycznych w urzędach pracy

Rząd musi dokonać ich oceny przede wszystkim z punktu widzenia skutków społecznych i finansowych. Dalsze prace nad poselskim projektem są niecelowe.

Należy stwierdzić, iż żadne z zaproponowanych w projekcie ustawy rozwiązań nie jest ukierunkowane na cele wskazane w uzasadnieniu do ustawy. Zaproponowane rozwiązania zmierzają przede wszystkim do:

- wzmocnienia pozycji osób zajmujących stanowiska dyrektorów powiatowych urzędów pracy (nieusuwalność ze stanowiska dyrektora bez zgody rad zatrudnienia, zmiany w liczebnym składzie rad zatrudnienia, nieusuwalność członków rad zatrudnienia),
- przeniesienia na Fundusz Pracy kosztów finansowania zadań własnych samorządu powiatowego (bezterminowe i liczone od innej podstawy przekazywanie 7% na finansowanie wynagrodzeń pracowników powiatowych urzędów pracy).